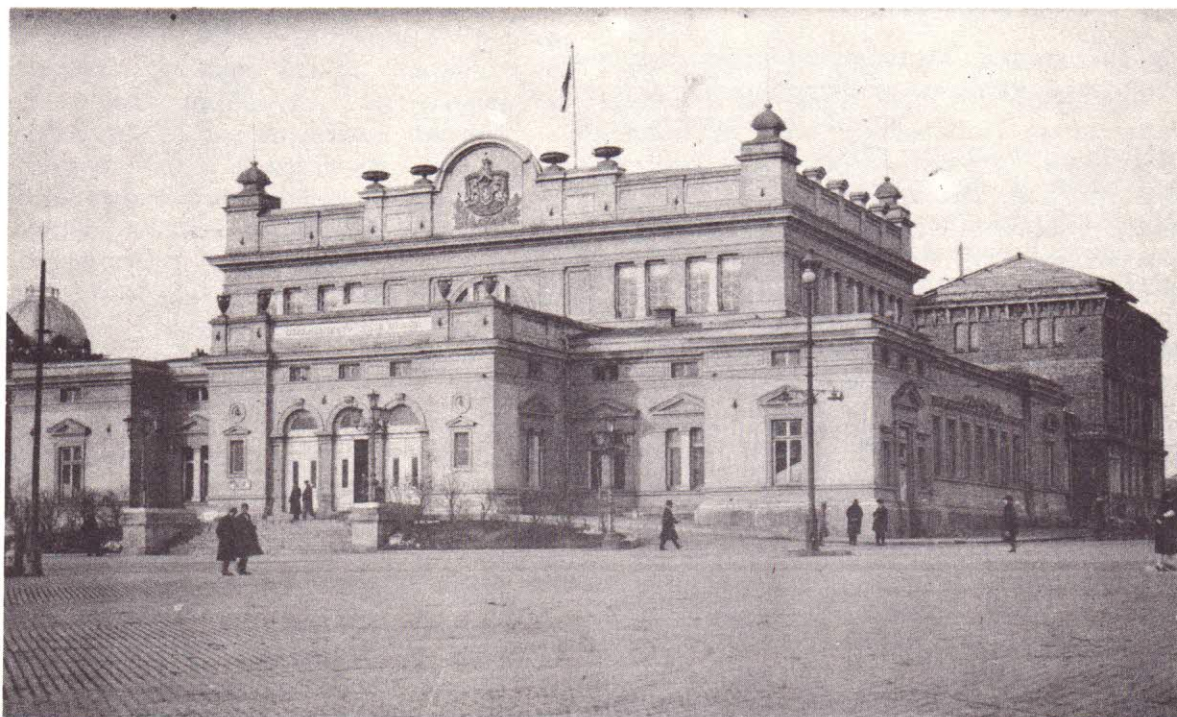




БОРБА®



THE PARLIAMENT BUILDING - SOFIA

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

SEPTEMBER 1990

ЖЕРТВИ

на КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

Тодоръ Раевъ - земеделски стопанинъ и Коста Шикера и двамата отъ гр. Любимецъ - арестувани и подкарани, ужъ за разпитъ къмъ гр. Хасково и по пѣтя убити.

Гьоню Кьоравия отъ гр. Любимецъ бившъ полицай, откаранъ въ Свиленградъ за разпитъ и тамъ убитъ, безъ съдъ.

Панайотъ Кирпиковъ - полицейски началникъ въ Любимецъ. Откаранъ отъ комунистите край р. Марица и тамъ пребитъ съ кирки и лопати.

Димитъръ Кадънковъ отъ с. Кирилово /сега Г. Добрево/ Свиленградско, бившъ кметъ, убитъ отъ трима комунисти-криминалисти: Георги Герджиковъ, Тачо Добревъ и Христо Казака.

Михаилъ - старши стражаръ отъ с. Изворово Харманлийско. Арестуванъ и вързанъ бѣе разкарванъ като мечка изъ околията въ продължение на единъ месецъ и после откаранъ и убитъ въ Свиленградъ.

Павлю Скерлевъ отъ Свиленградъ - безследно изчезналъ по 9-ти септември 1944 г.

Петъръ Сарафовъ отъ Свиленградъ търговецъ. Следъ като му взематъ цялото златно наличие, което е притежавалъ го убиватъ въ милиционерския участъкъ.

Димитъръ Бабаолдиреновъ отъ Свиленградъ, жененъ за францужойка въ София. Изчезва безследно след убийството на жена му, която е била страшно инквизирана преди да умре.

Димитъръ Вървиновъ, убитъ безъ съдъ като земеделецъ-опозиционеръ. Стѣния е отъ Малко Градище - Свиленградско.

Йорданъ Ивановъ Андрѣевъ отъ гр. Любимецъ, бившъ кметски намѣстникъ въ нѣкое село въ Бѣломорието. Ограбенъ и убитъ въ милиционерския участъкъ въ Харманлий и трупътъ му хвърленъ въ рѣка Улудере, притокъ на р. Марица.

Пью попъ Трендафиловъ, околийски управителъ въ Крумовградъ. Заловенъ и арестуванъ въ Хасково. За да го заведатъ до Борисовградъ /сега Първомай/, вързватъ му краката за единъ фаятонъ и оставатъ главата му да се влачи по земята. Така пристига въ Борисовградъ мъртавъ и окървавенъ.

Следъ 9 септ. 1944 г. новата милиция задържа въ Околийското управление, цѣлятъ бившъ съставъ на полицията, заедно съ много цивилни лица, въ Харманлий. Всички около 30 души. Следъ едномесечно инквизиране "народната милиция" решава да бждатъ избити задържанитъ безъ съдъ, като изпълняватъ пълненото си решение за една нощ. Труповѣтъ на всички хвърлятъ въ притока на Марица, Улудере. Спомнямъ си имената само на Димю Селовъ - старши стражаръ, Боню Сапунджиевъ - адвокатъ, Желто Димовъ и тримата отъ Харманлий и Таневъ отъ село Фердинандово.

Капитанъ Красновски, убитъ въ казармата въ Харманлий заедно съ нѣколко негови подчинени, безъ съдъ и присѣда, само по решение на "войнишкия комитетъ".

Койно Русевъ отъ с. Българинъ Харманлийско, арестуванъ и изчезналъ.

Кундевъ, бившъ инспекторъ въ Хасково. Арестуванъ след 9-ти септ. пуснатъ за нѣколко дни и следъ това безследно изчезналъ. Нито семейството му, нито никой не знае, кога и какъ е убитъ.

Овчаровъ - полицейски началникъ въ Хасково. Осъденъ отъ народния съдъ и заробенъ въ обща яма съ друти, около 40 души, като ги каратъ сами да изкопаятъ ямата въ гробищата на Хасково.

За знание на поколѣнията по онова време най-злитъ садисти инквизитори въ нашия край бѣха: Сигоня, Варимеза, началника на Д.С. Кавръковъ и единъ арменецъ, известенъ съ псевдонима "Драганъ".

Георги Рангеловъ /моятъ дѣдо/, общински съветникъ въ с. Саладиново /сега Огняново/, Пазарджишко, убитъ на 11. IX. 1944 година, заедно съ още 12 души, отъ селото. Убийцитъ изкарватъ нещастнитъ си жертви, край р. Луда Яна и тамъ започватъ садистичната си оргия, като съ бодлива тель, прерязватъ вратнитъ имъ жили, предъ очитъ на останалитъ жертви, които ужасени очакватъ съдбата си.

Съобщава Драгия Карабожковъ отъ Хаметъ, Калифорния.



ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O.Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ - Основателъ
† Д-ръ Георги Паприковъ - Редакторъ

Редактира Комитетъ

Година 39, брой 2

Книжка сто и пета

Септемврий 1990

Не думи и обещания, А... Дъла и доказателства!

Д-ръ Иванъ Дочевъ
Почетенъ Председателъ на Б.Н.Ф.

Новоизбраното Велико Народно Събрание въ България, въ което комунистите, преименували се на "социалисти", иматъ болшинство, като резултатъ на системата по която станалитъ на 10 и 17 юний 1990 г. избори бѣха проведени и начина по който управляващитъ комунисти ги манипулираха, избра на 30 юлий 1990 год., за Председателъ на България Желю Желевъ.

Новото Народно Събрание въ Чехословакия, въ което опозицията, не комунистите, иматъ болшинство, избра за Председателъ на страната Вацлавъ Хавелъ, известенъ дисидентъ, писателъ, борець противъ комунизма, който излъзе отъ комунистическитъ затвори, за да поеме председателството на страната.

Новото Народно Събрание въ Унгария, въ което опозицията, не комунистите, има болшинство, избра за Председателъ на страната Арпадъ Гонсць, дисидентъ и известенъ писателъ, единъ отъ лидеритъ на анти-комунистическата революция въ 1956 година, за което бѣ осъденъ на доживотенъ затворъ.

Това не се случи въ България!

Обратното!

Великото Народно Събрание въ София на 30 юлий 1990 г. избра за Председателъ на България Желю Желевъ, философъ, който, по едни или други причини, е сътрудничилъ съ комунистите години наредъ. Не е ясно дори настоящето му становище по отношение на марксизма. Неговата опозиционна дей-

ностъ, започнала въ последнитъ години, не е калена нито въ затвори, нито въ концетрационни лагери.

Това което стана въ България въ никой случай не може да се идентифицира съ това, което стана въ Чехословакия, Унгария или коя и да е друга страна отъ Източна Европа, които имаха до сега комунистически режимъ. Въ тия страни управлението е вече въ некомунистически рѣде, докато въ България управлението продължава да е въ рѣдетъ на комунистите - както преди изборитъ. Избирането на Желю Желевъ за Председателъ не промѣня положението!

Новия Председателъ Желю Желевъ, както и комунистите, сега "социалисти", декларираха че тѣ желаятъ да направятъ България демократична страна.

Българскиятъ народъ се е наситилъ и не вѣрва вече на "думи и обещания" той иска "дъла и доказателства"! И той има право да се съмнява и да не вѣрва, защото това сѣ съжитъ хора, които едно време му обещаваха "Земенъ рай", а превърнаха България въ "пъкълъ" на безправие, тероръ и мизерия.

Недавнашитъ демонстрации на студентитъ, въ всички университети на страната, които неможаха да бѣдатъ подписани отъ властитъ и които демонстрации принудиха тогавашния Председателъ Петъръ Младеновъ да си подаде оставката, сѣ указания за настоенията на народа, който цѣлокупно бѣ-